

FRAȚII GRIMM

Genușăreasa

EDITURA
ION CREANGĂ

FRAȚII GRIMM

Cenușăreasa

Ilustrații de
RUSZ LIVIA

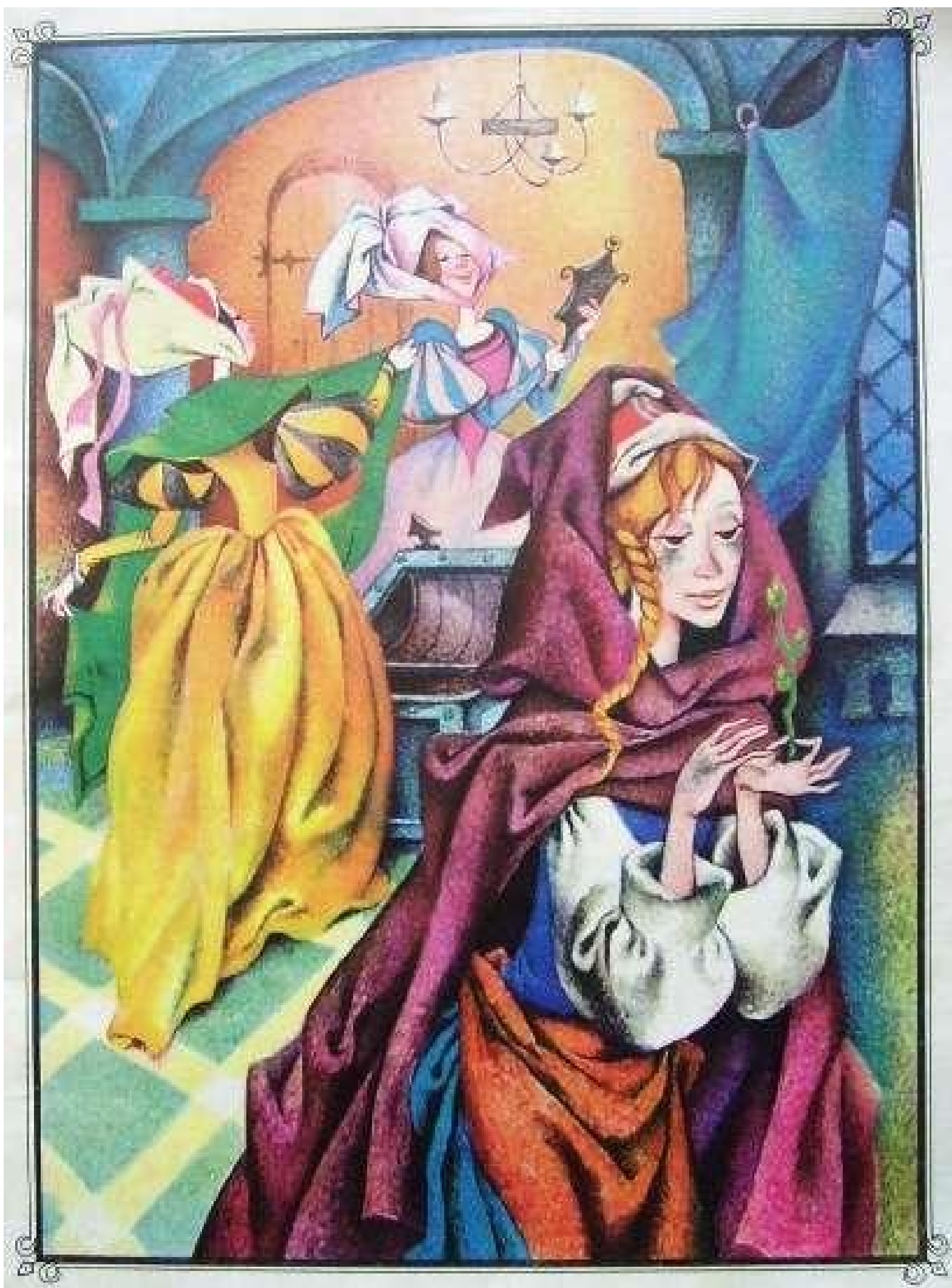

EDITURA ION CREANGĂ – BUCUREȘTI 1976

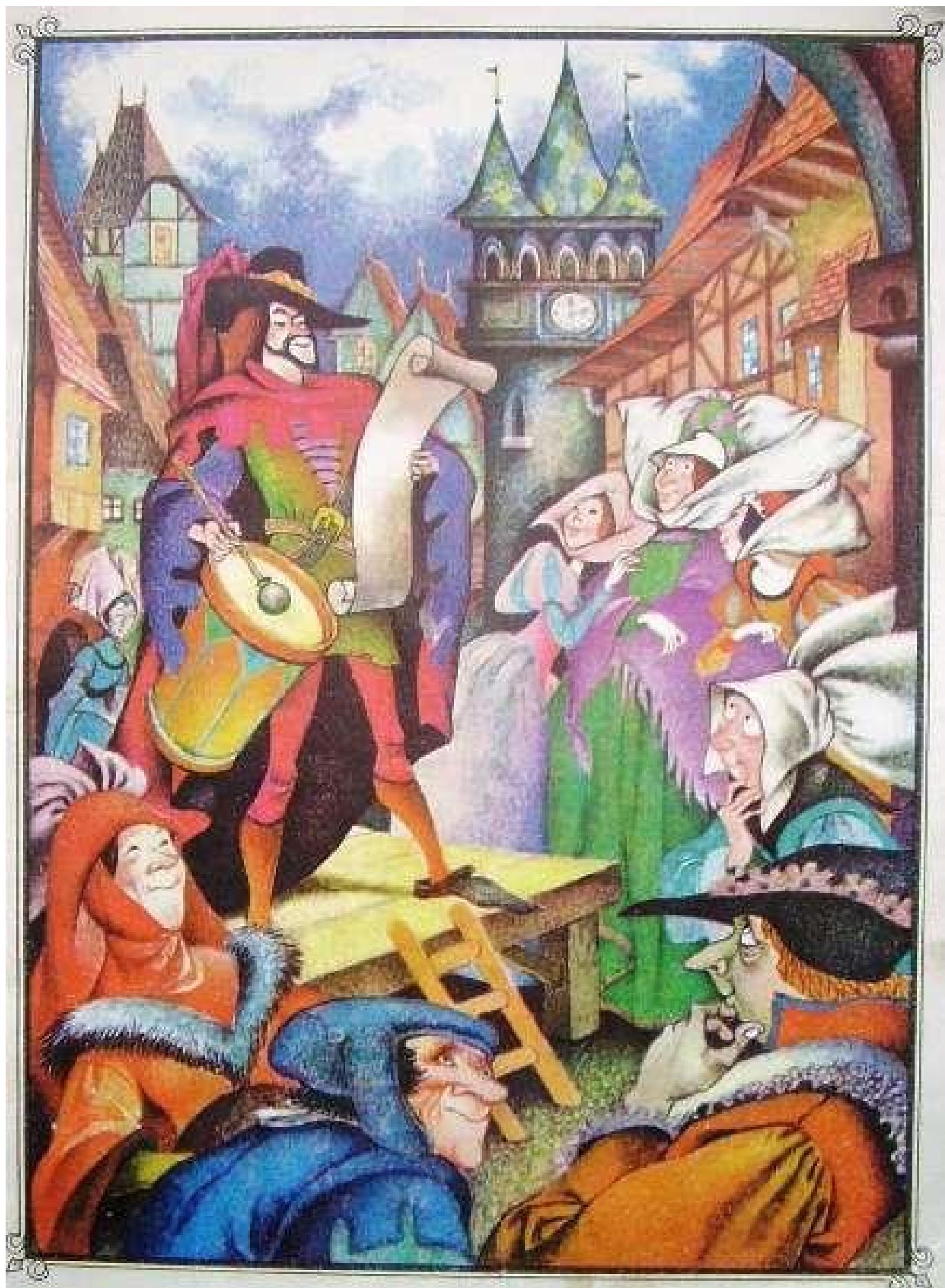

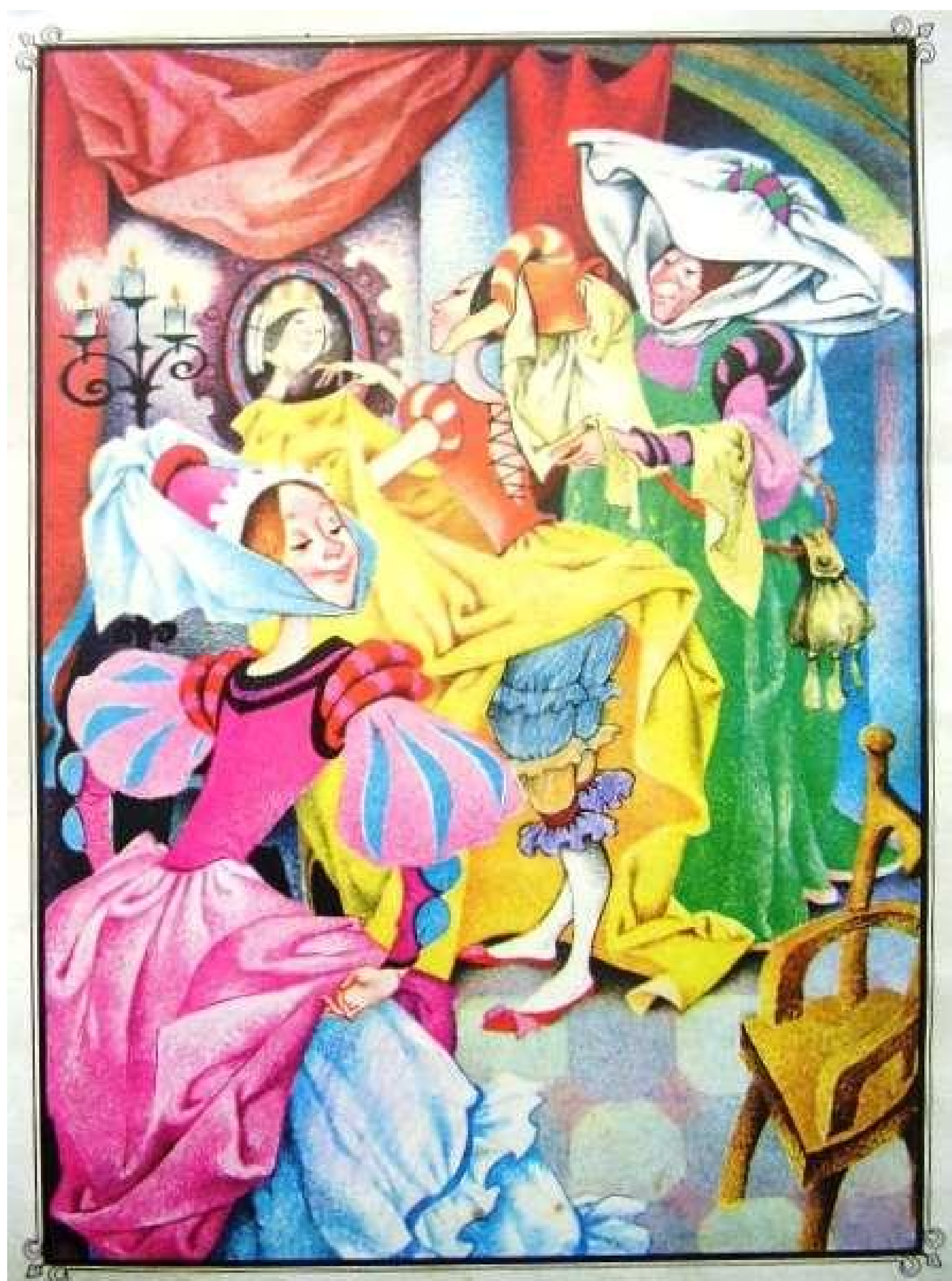

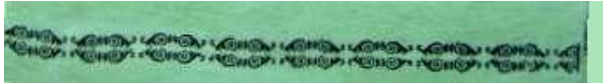

FRAȚII GRIMM
CENUȘĂREASA
(Text Prescurtat)

A fost odată un om care își ducea viața cu nevasta și fata lui. Murindu-i nevasta, își luă alta, iar aceasta îi aduse în casă și pe cele două fete ale sale, mîndre, leneșe și cu sufletul plin de răutate. Pe fa-
ta bărbatului o alungară la bu-
cătărie, să robotească din zori
pînă-n seară, să spele, să gă-
tească pentru toți, ba o **mai**

și batjocoreau, nelăsînd-o să doarmă noaptea în pat, ci pe vatra cu **cenușă, din care** pricină, fata fiind murdară, îi puseră numele de Cenușăreasa.

Și era Cenușăreasa muncitoare și bună. Dimineața arunca frimituri păsărelelor care-i cântau bucuroase la fereastră.

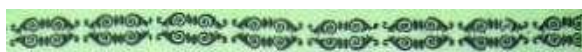
Într-o zi tatăl se duse la târg. Cele două surori îi cerură să le cumpere rochii scumpe și podoabe de preț. Cenușăreasa își dori numai o crenguță de alun. Cînd i-o aduse tatăl, îi mulțumi din inimă și alergă de o răsădi pe mormîntul maicii sale. Crenguța crescă văzînd cu ochii pînă ajunse un copac

înalt cît casa, în care cînta o pasăre albă, care, de fiecare dată, îi îndeplinea Cenușăresei orice dorință.

S-a întîmplat odată ca împăratul să dea o mare petrecere, la care fu invitată și maștera cu fiicele sale. Se gătiră și plecară la bal, nevoind s-o ia și pe Cenușăreasa care, spuneau ele, avea straie urâte și era murdară. Ba, ca s-o chinuiască și mai mult, maștera împrăstie în cenușa din vatră o găleată cu linte, și-i porunci fetei s-o aleagă bob cu bob pînă se întorc ele de la petrecere. Cum plecară, Cenușăreasa chemă păsărelele ei dragi, care o ajutară și repede: cioc!

cioc! cioc! aleseră toate boabele din cenușă. Apoi fata a-

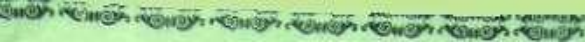

lergă la alun și-i ceru pasărei
celel albe să-i dea o rochie să
mearga și ea la bal. Pasărea
îi dădu o rochie de argint, stră-
lucitoare și, pe deasupra, și
conduri de argint. Apoi, într-o
trăsurică dusă-n zbor de pă-
sărele, ajunse la palat. Cînd o
văzu feciorul împăratului, nu-
mai cu ea dansă pînă la re-
vărsatul zorilor, cînd fata fugi
nevăzută de nimeni, se sui în
trăsurică, se duse la alun își
dezbrăcă straietele minunate,
îmbrăcă pe cele rupte și iute
se așeză în cenușă, pe vatră.
Cînd sosiră părinții și surorile
o găsiră acolo și nu bănuiră
nimic. Ba surorile, mîndre și
rele, se lăudară cît putură cu
norocul lor.

A doua zi, iar dans la palat.
Maștera cu fetele ei plecară

lăsînd-o pe Cenuşăreasa singură. Fata alergă la alun şi pasărea-i dădu o rochie cu totul şi cu totul de aur şi conduri aurii. Cum sosi la palat, prinţul o pofti la dans şi dansară pînă-n revărsatul zorilor, cînd fata iar se făcu nevăzută, iar prinţul rămase trist.

A treia zi, Cenuşăreasa aşteptă pînă ce părinţii plecară de acasă cu surorile şi se duse la alun şi pasărea îi dăruî o rochie cum nu s-a mai văzut alta pe lume, şi nişte conduri strălucitori ca soarele. Cînd sosi la palat, prinţul fu orbit de atîta frumuseţe şi dansă cu ea pînă-n zori, cînd fata fugi acasă. Dar, prinţul care voia să-i ia urma, întinsese smoală pe trepte şi un condur al fetei

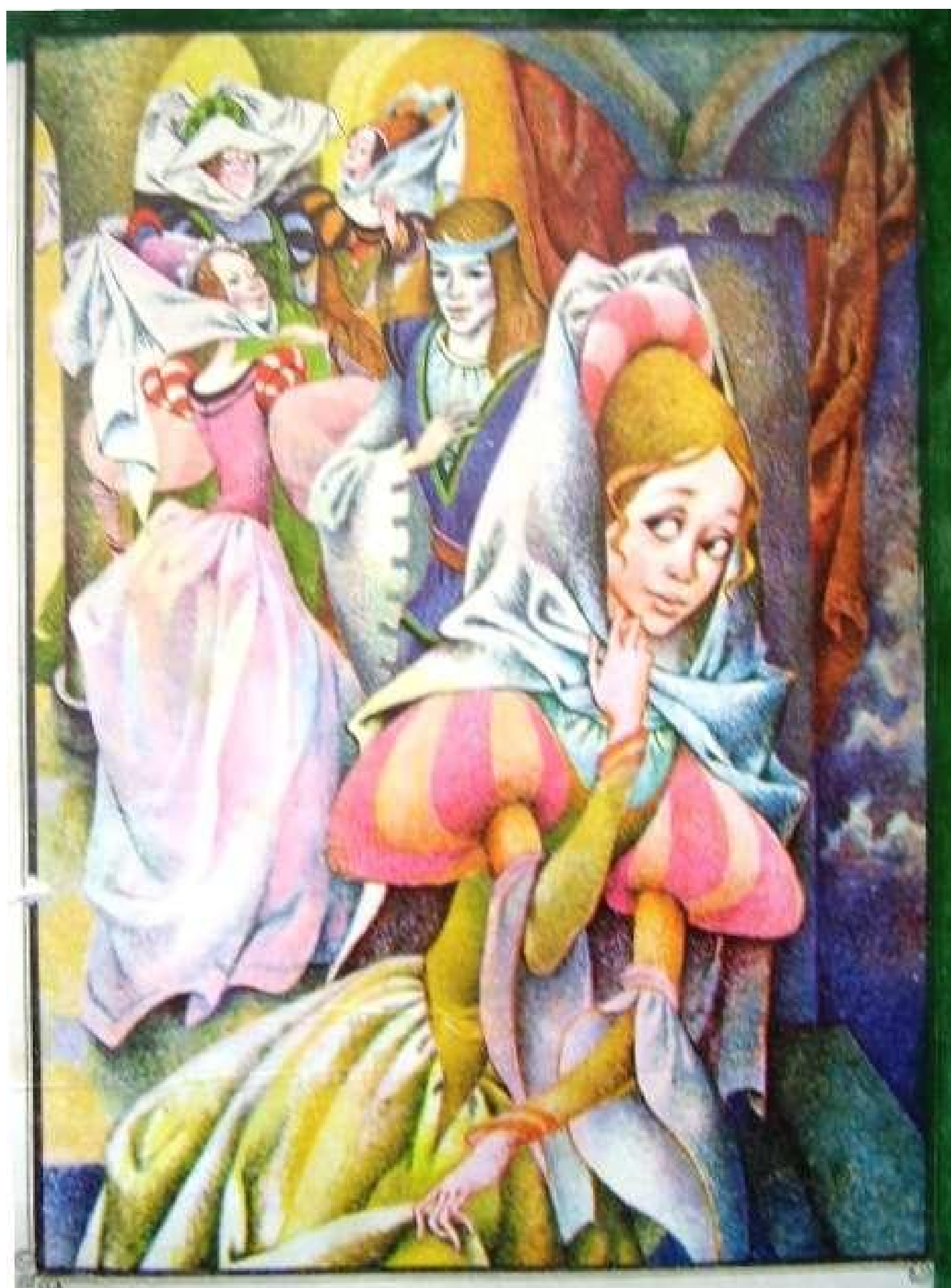
rămase prins **în** smoală. Prințul luă condurul și **trimise** slujitori în toată Împărăția să vadă cui i **se** potrivește. Când ajunseră la casa mășterei, ea își aduse fetele. Celei mari nu-i încăpea degetul cel **mare** în **condur**. Maică-sa îi dădu un cuțit să-l taie pe ascuns. Își puse condurul, dar *prințul observă **sîngele șiroind***, și nu voi s-o ia de nevastă. Încercă și sora mai mică. *Ei **nu-i** încăpea călcîul*. Maică-sa îi dădu cuțitul și fata își tăie în taină din călcîi. Prințul văzu iar sîngele șiroind și **nu** vru s-o ia de nevastă nici pe aceasta. Întrebînd el cu mare of dacă se mai află vreo fată în casă, **maștera fu nevoită** s-o aducă și pe Cenușăreasa. Așezînd-o pe scăunel, fiul craiului îi puse condurul, care îi veni ca **turnat**. **Atunci o** sui pe cal, și-o luă s-o ducă la palat, iar cînd trecură pe lîn-

gă alun, două porumbițe albe
ca două stele luminoase ve-
niră-n zbor pe umerii dalbi al
fetei. Și acolo au rămas cît
timp la palat a fost nunta Ce-
nușăresei cu prințul, o nuntă
frumoasă ca-n basme, la care
a venit lume de pe lume, și
au petrecut de minune.

Leitor: Gheorghe D. Zărnă
 Tehnoredactor: Elena Gârâmbă

Ima în color: 28 VII. 1978
 Data de tipar: 23. XI. 1978

Apărut: 1978
 Comanda: 1.281
 Dinap: 255.000
 Broșură: 220.000
 Legătur: 35.000
 Cost de tipar: 0,28

Tiparul socialist sub coordonare nr. 342 la Întreprinderea poligrafică
 „Cristina” Oradea, str. Muncii nr. 5.
 Republica Socialistă România

